

[A. C. Normann.]

finde sig med — at der mellem regeringspartierne finder et loyalt samarbejde sted, et samarbejde, der fordrer en vis hensyntagen fra alle tre sider. Det er ganske rigtigt, at her har også det radikale venstre givet indrømmelser, men vi har også fået indrømmelser fra de to andre partier. Selv om enkeltheder kunne have været anderledes, synes jeg egentlig, der har været en ganske god balance i de tre partiers gensidige indrømmelser over for hinanden, og det er grunden til, at højrepartiernes forsøg på at spille de tre regeringspartier ud mod hinanden hidtil har været så ørkesløse. Det er nu i øvrigt lidt stærkt, når man sammenligner venstres krisepolitik med den nuværende regering; i går at høre det ærede medlem hr. Erik Eriksen bombastisk fastslå, at de nuværende regeringspartier nærer en betydelig mistillid til borgerne og ikke tør betro borgerne at forvalte deres egne penge. Det er, ærede medlem, at drive rovdrift på venstrevælgernes tillid til deres formand.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen omtalte i går spørgsmålet om den tidligere minister for Grønland, hr. Kjærbøls redegørelse for folketinget i forbindelse med problemet om vintersejladser, og jeg er glad for det ærede medlems ord om, at venstre vil bestræbe sig for at undgå, at denne sag bliver inddraget i den partipolitiske debat. Det var på høje tid, at visse af oppositionens blade blev præsenteret for en sådan erklæring fra venstres formand. Når oppositionen kræver klarhed over ansvaret i denne sag, er dette selvfølgelig også det radikale venstres ønske; men rent personligt vil jeg gerne tilføje, at jeg har læst de tre ansete dommeres redegørelse med megen agtpågivenhed, og jeg finder det ikke sandsynligt, at andre instanser kan være bedre kvalificerede til at afklare ansvarsfordelingen, til at finde ud af sandheden i denne sag. Meget tyder på — det kan man sige desværre til — at vi med resignation må erkende, at i denne som i så mange andre sager, hvor påstand står mod påstand, kan afgørende beviser sandsynligvis overhovedet ikke tilvejebringes.

Jeg bemærkede med interesse, hvad det ærede medlem sagde om forsvarsforhand-

lingerne, dels at det radikale venstre terroriserede socialdemokratiet, hvad jeg har kommenteret, dels at venstre har vilje til nu at søge at nå til et forlig med os andre. Dette tilsagn ønsker jeg at tage alvorligt og bekræfter, at det radikale venstre går til de afsluttende forhandlinger, også med venstre, med god vilje til at finde frem til en ordening, bag hvilken der står et stort flertal i befolkningen.

Det ærede medlem hr. Poul Møller har fået det indtryk, at regeringen er træt. „Det er en træt regering, vi har“, hævder det ærede medlem, og han sagde, at symptomerne er tydelige, og at der er slidt stærkt på kædens enkelte led. Jeg skal gerne indrømme, at hvis denne regering virkelig er en træt regering, ville det ikke tale til dens hæder, for der er ikke noget at være træt af. Regeringen har haft et sikkert flertal at støtte sig til, den har ikke som så mange mindretalsregeringer før den måttet trættes af anstrengelse for at finde bistand i folketinget, og dens politik er lykkedes over al forventning. Den har desuden haft den tammeste opposition i mands minde, ingen alternativ politik, ingen modstand, der var værd at kalde en vanskelighed. Jeg kan følgelig ikke se, hvorfor regeringen skulle være blevet træt, og jeg har da heller ikke iagttaget tegn på, at regeringen ikke befinder sig i den bedste og allermest veloplagte tilstand.

Det ærede medlem hr. Poul Møller opremsede en lang række eksempler på, at oppositionen havde foreslået dette og hint og fået ret. Et eksempel var oppositionens udtræden af forsvarsudvalget. Det ærede medlem mener, at det ikke gik an at holde sagen indespærret i det hemmelige forsvarsudvalg. Det ærede medlem skulle forhøre sig hos det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft, som dengang sammen med det radikale venstres medlemmer af udvalget stillede og fik vedtaget et forslag om, at vi agtede at behandle tingene åbent. Fra den dag var forsvarsforhandlingen mindst lige så åben, som den er nu. Derfor fik de to partier ikke ret, da de trådte ud af udvalget, men de opnåede derimod at forsinke den nye forsvarsordning nogle måneder.

Vi fik ret i, siger det ærede medlem, at den kommunale skattelov ville forøge den